

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoј móeny
Lubosé ma;
Bóh pak swěrny
Přez spař měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłas
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoń ty.

Z njebies mana,
Njeh éi khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ée!

F.

— Sserbske njedželske lopjeno. —

Wudawa so kóždu šobotu w Smolerjez knihicziščetni w Budyschinje a je tam ja ščtwórtlětnu pschědplatu 40 pj. dostacž.

18. njedžela po šwjatej Trojizy.

Psalm 42, 2. 3.

Swoje žně šmy džerželi; a kóždy, kiž je wonkach na šwojich polach, kufach a sahrodach džěłal, wě, kajki bě to lětka sa bura wošebje čezki čaš, hdžež husto džeń wote duja k njeju hladajo na Bože šlónčžo čałashe. Šak běšče to tola loni runje na wopak! Šajka běšče to čopłota a horzota, šajka šuchota! Šaj, tehdy šhonichmy, šajke mózne čěłne požadanje móže tola lacžnosčž sa čłowjeka byčž. A to wě hiščeže lěpje, kiž pod horžymi šlónčžnymi pruhami Afriskeje semje pucžuje. Šak wješeli šo na žórko, hdžež móže šwoju lacžnosčž štajicž! Abo ranjeny wojak na bitwiščežu ležo: šajke požadanje ma po jenicžkej krjepzy šymneje wodny! Wo šajkej móznei lacžnosčži rěčži tež wobras našeho tekšta: jeleń, psches hory a doły honjeny wot špěšchnych hajnikownych pšow, kiž je šlónčžnje šwojim njepšhecželam po dołhim napinažym bėhanju wucžetnył, jachli po šymnej wofšchewjazej wodže.

Ale hiščeže wjele móžnišče požadanje, dnžli tutu čěłnu lacžnosčž, šnaje tola naša dušča. Šajke je to požadanje? Ššalmista praji: „Moja dušča šdychuje, Božo, k Tebi“, a pobožny Augustinus to tak wupraji: „Ty, Božo, šy naš k Tebi štworil a naša dušča praweho měra njenamała, doniž njewotpocžuje w Tebi.“ Šy tež něchtó wščitko měł, ščtož čłowjekojo šebi na šwěčže žadaju, šemške kubła, domjaze šbožo, wješelosčž a radoščž w powolanju a škutkowanju, čžesčž a dobre ššawne mjeno, to wščitko tola njeby

dušchu dospołnje špokojilo; w njej wostanje hluboki štyšš, šo pyta a žada po něčžim lěpšchim a wjetšchim, hacž móže nam tuta semja poššicžicž.

A k temu pschihadžeju w čłowškim žiwjenju hiščeže wošebite našhonjenja, hdžež šo tuta lacžnosčž dušče wošebje hiba, čžafny horzoty a čžopłoty.

Sšwójba našeho psalmistny běšče ššawna ššwójba džěčži Šorah, kotraž mēšesche hižom wot ššarych čžafow ššem psalmowe ššěwanje we ššwjatym Šerusalemškim templu wobštaracž; ale jako našch psalmista tutón 42. psalm ššěwasche, dnrbjesche š nekajšesje pschicžiny wot njepšhecželow pschěščžehany ššwjate mēšto wopuschčžicž a w puščinje pschěbywacž. Šak je tež našche žiwjenje husto kaž puščina, hdžež žana kwětkka wješelosčže njekčžesje, žane šelene mēštno wofšchewjenja ššo njepokaže, žane žórko trošchtowanja njebėži a žana palma praweho mēra njesteji. Šak wšchelata je tola tyšchnosčž tuteho čžafša! Šow jedyn lēta dołho, haj čžaf žiwjenja ššhoru leži, ššebi a druhim čžesža, tam druhi wo ššwojich najlubšich a najbližšich žaruje a se ššylšami na ššwoje nēhdušče ššbožo ššpomina; ššow ššo jedyn rudži dla domjazeho njepokoja, tam druhi dla njeporadžennych džěčži; abo ššafšo druhi njewě, ššwotkal najnušnišchu potrebu bracž, runjež džěła a ššo próžuje tak derje hacž móže. Ššotom pschindže šštyšš na naš, ššso šškoržimy a ššdychujemy; potom ššhonimy: „Mojej dušči čžze šššo picž po Bošy, po tym žiwym Bošy.“

Abo tež ty mašch kaž psalmista njepšhecželow, šššy nekajšesje pschicžiny, šššnadž runje šššwojeje wěry dla, wot

drubich hidženy a pšhesčehany, mašč czerpicz pod słošczu
 šobucžlowjekow, so pola nikoho praweho srošmjenja nje-
 namakašch, — nješdychuje w tajkich czašbach twoja duscha
 po Bošy?

Ale najhlubšche požadanje po Bošy pšchińdže na
 duschu, hdyž ju czeža našchich hrěchow cziščy, hdyž cžuješch,
 kaš nješkodny wscheje Božeje dobrocziwoščy, kaš pšhezo
 s nowa sašo stare hrěščne wašchne w tebi mōz dostawa,
 runjež šo w prawym křesčijanskim křodženju sa Bohom
 prózujetešch; nihdy spočojom se šobu njebudžešch. Haj,
 potom w tajkich cžichich šwjatych hodžinkach ma twoja duscha
 prawu lacžnosć a hlōdnošč po Bošy a jeho prawdoščy:
 twojej duschi cže šo picz po Bošy. Prawe požadanje po
 Bošy, prava lacžnosć je starošč sa duschu a žane brēmjo
 njeje taš cžežke, kaš hrěch, žane taš wjele bološčy a štyška
 njenacžini. Šdže dha cžešch šo we šwojim hrěšchnym
 štyšku wobrocžicž, šo by jōn wotbył?

Wotpocžinš a pokoj njenamakašch sa šwoju lacžnu
 duschu nihdže, křiba pola najšwěrnischeho pšhecžela šwojeje
 dusche. Šhwataj š njemu; nješlyšchich, kaš lubošnje cže
 š šebi woła: Pšchińdže šem ke mni wschitžy, kiž šprōžni
 a wobcženi šče? Haj, derje nam, hdyž našcha lacžna a
 hlōdna duscha potom pucž š prawemu žōrku wě a namaka,
 hdyž budže došpołnje našycžena. Pšhezo bóle dyrbinu
 šo potom š temu pšchiblizowacž, kiž móžešche wo šebi
 prajicž: „Šchtōž šo teje wody napije, kotruž ja jemu dam,
 temu šo wěcžnje picž nješechže.“

Cžim wjetšcha našcheje dusche lacžnosć, ponižnosć a
 šlabošč, cžim krašnišcho šo nam Šnješowa wotšewjaza
 mōz a pomoz šjewi. Wšcha bojošč, wschōn njemēr a štyšš
 pola njeho šandže, šbōžny mēr cže pšhecžehnje, ty wot-
 pocžujetešch w Šnješowej lubošcy a s tym na Božej wōtžnej
 wutrobje a wo nicžo wyschšche nježadašch. Tež ty šy
 hižom tajke šhonjenje po modlenju, po wužiwanju šwjateje
 wjeczerje cžiniš, ke kotrejž bē lacžny a hlōdny pšchischol,
 s kotrejž šy šo našycženy a wobhnadženy wrōcžil. Šeno
 šo mam jeho, potom je moja duscha cžicha š Bohu, kotryž
 mi pomha; wōn wotšewi moju duschu; pola njeho je to
 žiwe žōrko a w jeho šwětle widžimy to šwětko.

A šo wōn mōj je,
 Šo mōj duch hacž š rowu teho,
 Kiž je šwěrnny, lubuje;
 Dha dže prjecž, šchtož boli,
 Mam šo šbōžnje w jeho hnadnej woli.

Šamjenš.

R. we W.

Lacžnosć po Bošy.

Ša s žylej duschu, wutrobu
 Šo tebi žedžu, Božo!
 Šdyž tebe mam, dha njerodžu
 Šo šwěta cžašne šbožo;
 Ty šy mi šubko najwyschšche
 A žōrko wscheje radoščy,
 Na tebe stajnje myšlu.

Ty bē mōj Bōh wot mlodoščy
 We wješelju a horju;
 Mōj cžolm mōz twoja wodžešche
 Šo žohnowanja morju;
 Mōj wodych wobarnowal šy,
 Ty bēšche pšchi mni we nushy,
 Ššlak šy mi pomoz s njeja.

Ty šy mōj Bōh tež nētkole,
 Mōj twjerdy hrōd a škala,
 Kiž křyje mje a šchituje,
 Mi trošcht a pokoj dawa;
 Mje wodnjo šycžišch, napowaišch
 A w nožy cžišche špacž mi dašch,
 Wšmi sa wscho džaš a šhwablu!

Ty šy mōj Bōh tež sa tōn cžaš,
 Kiž cžešch mi hiščyže dodacž;
 Tež nētk cže hrěchi pšhezo šaš
 Mi twoja hnada wodacž;
 Duž špožč po šwojej miščy,
 Šo, hdyž mōj džen šo našyli,
 Cži cžešč tež w njeju špewam.

Ty šy mōj Bōh tež we křižu,
 Šchtō bracž mi tōn trošcht móže?
 Njech wjedžešch mje cžēr cžernjoitu,
 Mi tola kčēja rōže.
 Wšchak ja tu šbōžnu wētošč mam,
 Šo pšhes křiž pōndu š njebešam,
 Šdžež mēra palmy wēja.

Ty šy mōj Bōh; njech se šmjercžu
 Ššo wschitko mi tu šhubi,
 Ša wēm, šo křōnu doštanu,
 Kiž twoja hnada lubi;
 Šchto šmjercž a row mje trašchicž cže?
 Ša žiwjenje mam hotowe
 Pšhes twoju miščy, Božo!

Duž mōj Bōh šy a wostanješch,
 Ša nowju šlub šwōj staru;
 Ty s wutroby mi nješchińdžešch,
 Šacž mi šo štaja mary;
 Šo šy mōj Bōh a ja šym twōj
 A do wěcžnosčy šwojej šmōj,
 Še moja šbōžna wēra!

K. A. Fiedlerš.

„Ššo k tebi wołam s hlubiny.“

Tutōn rjany křerlusch je Luther po 130. psalmje hižom w lēcže
 1523 sestajaš a tež hlōšš š temu wunamakaš. Šo bēšche jedny
 s najprēnišchich Lutherowych křerluschow. Wōn bu na wošebite
 papjerki cžiščyžany a taš bōrny do wschěch krajow roščchjery.
 Pucžowarjo, wandrowišy, pšchekupžy bychu jōn tu a tam špewali
 a šobu brali, taš šo bu špew bōrny wschudžom špewany. Šo
 Magdeburga wōn hižom w lēcže 1524 pšchińdže. Štary mužil,
 žyšy šufelnik, mēješche jōn na papjerkach wocžiščyžany a jōn na
 torhoščyžu pšchedawaišche. Šudžo šo wo tutōn křerlusch torhachu a
 taš bē wokoło žušeho bōrny wulka šyla mēšchčanow. Mēšto paš
 bēšche tehdy hiščyže podjaniške. Mēšchčanosta, s radneje křeže
 domoj štupajo, šo hromady ludži na torhoščyžu dohlada a šwojeho
 šlužobnika pōšla, šchto by to bylo. Tutōn jemu powješč pšchinješe,
 šo žyšy muž Lutherowe křerluschy pšchedawa. Mēšchčanosta
 šo roščkobi a da na mēščyže porucžnosć, šo by nowej wucžbje wo-
 baral a šo ma šo žušobnik do jastwa cžišchycž; tola paš nētko
 tehodla mješ mēšchčanami tajki šbēžł nasta, šo dyrbjesche mēšchča-
 nošta jateho na mēščyže s jastwa puščyčicž. Na to tutōn šwōj
 křerlusch dale pšchedawaišche. Šolho njetrajesche, bē žyšy Magde-
 burg (po šerbškim Džewin) ewangeliški. Šdyž bu 100 lēt pošdžišcho

evangelski Magdeburg wot Rbežorskich do čista wupuščenj a spaleny, tehdy drje su měščzenjo husto řebi tón řhěrlušch: „Sso ř tebi wořam ř hřubiny“, řanorřhowali, ewangelsřy pař su přchi wřřhēm čerřpenju wořtali.

Husto řu nařchi wořzojo tutón řhěrlušch teř přchi řhowanjach řpěwali, řař bē to teř Luther řam řa řwoje řhowanje pořtajiř. řdřř řu jeho čřēlo ř Eislebena do Wittenberga wjeřli, řu jemu měřččēnjo tuteho města napsčecřiwio řchli, řasčēč na řwoje ramjenja wřali a jón do řwojeje řřřřwje njeřli. Tehdy wřchitřř přchewořerjo hnutēje wutrobř řpěwachu: „Sso ř tebi wořam ř hřubiny, řřřřř, řnjeře, prošřwio moju!“ atd.

Njedřerřčē mje!

Řobořna řchēřčřřřjanko, ř dořhim čerřpenjom na řwoje wořřal-hicēe derje přchihotowana, řas wječřor čřřřřřē, řo řo jeřny řónř bliři. Teho dla pořōži, předy hacř řo ř mēreř poda, do řwojich modleřřřřř papjerku. Na teř řameř stejachu te řłowa: „Njedřerřčē mje horje, přchetoř tón řnjeř je řboře dař ř mojemu pucřej; puřčēčē mje, řo řa řařo ř řwojemu řnjeřej počřahnu.“ řdřř jeřni řwojbnri wječřornu modřřwio čřřřřř, řo drje teř tuteje papjerki do-hladachu; dořelř pař na řhoreř řaneho přchēmēnjenja dale njewidřřřř, řebi na řane dřēlenje wot njeje njemřřřřř. ř nořř pař řu nēřlo Wōh wupuřčēē. Wōn bēřřē jej řboře na pucř dař.

Na mje je tutón podawř to prařčēnje řtajiř: Mōřemř my tu abo tam mřēřřēho wo řhwilku řadřerřčē, a je to řa njeho dobre abo niř? Nařčē řiwjenje drje w Bořej ruřř leři a wōn je nam nařčē dnř wotmēriř. Tola pař da Wōh, hřdř je to jeho wola, čřłowřej duřchi řajku mōř na čřēlo, řo mōře wona čřēlu řiwjenje na nēřřto čřařa řdřerřčē. To řo wořebje tehdy řtane, hřdř řebi mřēřřř hřřčē teř prawje ř řřēř wutrobř řada, jeneho řwojich ľubřř, řiř je w řuřřē, do řwojeho řłōnčēnřa hřřčēe wohladacř, abo hřdř ma hřřčēe wāřnu wēř řarjadowacř, předy hacř by wumřel. Tař jedřn mřēřřř nan, řotrehoř pořłednje wofomitřjenje mēřēřē řōřřu hōdřřřku přchřřčē, na řwojeho řřna čřařařē a bē řebi teho wēřřř, řo předy njewumřē, hacř jeho wohladal njeje. řřř pař řo wo dwaj dnřej řakōmđři. Tař dořho nan přchi řiwjenju wořta a řo halle 2 hōdřřine po řřnowřm přchřřhōđē ř mērom wudřřčā. Teř to mōře řhoreho přchēd wumřēčřom řadřerřowacř, hřdř čēřčē wina na jeho řwēdomnřu leři a wōn řo jeje wuřnacř njeřčā. řaji řo we řwojich hōlořčřach wije a řebi řmjerčř řada, ale řmjerčř přchēd nim čēřē. ře pař řwōj hřēř wuřnal a tu čēřē ř wutrobř wotwalil, dha čřřřē řwoju pořłednřu drohu čēhņē. Wōh bēřřē jeho na pucřu řadřerřčā, řo by řebi předy proř hřēřā wotřřčāřř, hacř by přchēd njeho řtupil.

Tola teř čři, řiř wořōlo mřēřřēho řteja, mōřa přchēř wōtre pľakanje a řalōřčēnje mřēřřēho wo řhwilu řadřerřčē. Wōn řo ře řmjerčřu bēđři, by rad wumřel, ale řalōřčēnje jeho domjāřř jeho řajkeho njemērneho čřřni, řo řo čřēlo řmjerčři njepōbda. řdřř řnathy duchowņř řberlin w mřēčřu leřēřē, jeho domjāřřř we hřłobřim řelenje přchi nim řtejachu a ř hřłōřom pľachū. Tole teř mřēřřēho jara řimāřē a wōbēčēřowāřē, tař řo wumřēčř njemōřēřē. Duř do wřčēho pľakanja a řalōřčēnřa jeho dořłohłētna řwērna řłūřōbna, Louisa řchēplereř, ře řwřateř radořčřu řawōřa: „ř řbōřņř dřēř, o pořādana hōdřřřka!“ To wřčhēm domjāřřm řřřř řtaji. Wōni řo řmēromachu a wopōmnřchū, řo nēřřo „řwřaty Boři“ domoj đē, a mřēřřř mōřēřē čřřřē wumřēčř.

Teř hōřza modřřwa mōře čēřēe řiwjenje řdřerřčē abo teř wōčēřčē, řař my to na řelanchřhōnje widřřimř, wo řotrehoř wotřhōřenje bē Luther tař mōřņē prošřř, hacř bē řebi řo wupřōřřř.

řdřř my nēřřo widřřimř, řo je mřēřřř po řobořņřm řiwjenju řo na pucř do njeřēřēje domřřņř nastajiř, by tola njeprawje byřlo,

jeho přchi řym řadřerřčē. řchřō dha đēřēčřu do pucřa řtupa, hřdř je řo ř řuřř na dompucř pođalo a řhwata, řo by řarřchřimāř wořłō řchřē padņřlo? Duř dha: „Njedřerřčē mje!“

R.

Wōh řo njeda řa řmēř mēčř.

„Mōj Bořo, mōj Bořo, njepřchřřř jemu jeho hřēři! Wōn njewē, řchřō řēčři!“ Tař řōnřta w řakufach w řřřřē řalōřčēřē a ruřř řamāřē. To řady njeje řtejāř mēřččēnřři muř wuřřřřā, tōn ř njeř bliře řtupi a řjēņř: „řchřō řo tař ruđřřř, njeje dha Wōh wřāřř řiwņř? Wōn řwojřm đēčēřom pořhā, hřdř je řřřřōřčē wulka.“

Ta řōnřta, mandřēřřa bura řartela, wotmolwi: „řaj, wř mēřčēnjo macēe derje přēdowacř; njeř je řuchōta abo mořřota, wam wōboje ničřo njēčřini. řle my řhudři burja řmř řřubjeni, hřdř řajřa řuchōta přchřřđē, řajřuř nēřřo mamř. Mōj muř řlēje a đēř wote dnřa na Bořa řwari, řo đēřčē njepřchřřđē; Bořō, nařčā řarōřčē wřchāř teř je čēřčā, dořh je wulki, dař wřřōřa, wřchudřōm řamř pobrach, a đřřbjale nēřřo řnē, řař řo řda, řřubjene byčř, řchřō budže potom? Dla wřčēje nuřř je muř hřřčēe počřal picř a nēřřo njeje přchi nim wřāřř wutracř; přchēd řhwilku je bibliju ř wofnom wōn čřřřņř a řo na to đřēř, řo tam njeje ničřo nutřřā, hacř řame řē.“

Dale njemōřēřē řřōřčē, přchetoř řartel řam ř řēēē řtupi, hřōřēřē řařāřř řnjeřřu, mēřēřē řo ř revolverom do wřřōřa a wutřēřli, přchi řym přajřwřřř: „Tař, nēřřo řřm đēřu do njeřēř wutřēřil; hřdř tam řwřerřā nēřřo wřčō řahņē, mi đřřbi wřčō jene byčř, jeno řo my řudř đēřčē đōřtanjemř!“

ře dha řartel rořom řřubil? řbo je wřčō dobre řabřř, řchřōř je jemu Wōh čřař řiwjenja wopōřāřowāř?

Mēřččēn řeleniř ř njemu řtupi a řjēņř: „řřajčē, řartelo, řēēe dha wř hřłupņř? Tōn Wōh, řiř je řwēt tař dořho řdřerřčā, teř dale wřčō derje řařřara; wř ničřo njepřchēmēničē, ruņēř hřřčēe ju nu horje wutřēřli; ale to wam přajř: řjemolčē řo, Wōh řo njeda řa řmēř mēčř: Wōn wam wēřēe na wāřē řēlenje wotmolwjenje da, řo budžeteř wam wāřēj wuřchi řřēčē.“

řartel řebi njēřwēri, jemu na to nēřřto wotmolwřčē, ale řam do řo bōřčēřē a na řhōřhōj na wēři hładařē, řiř řo tam a řem wřerčēřē, pořāřō, řo řo wēř wōbročēřē.

řnjeř řeleniř pľakāřu řartelowu potřōřřřōwa a řu napōmnāřē, řo by řo řa muřā modřřka. Wōh budže wēřēe wřčō derje čřřničē.

Hřřčēe njebēřē hōdřřina řařčā, řo njeřō počřāřowāřē, wřchōřř řēřachū přchēř řchřōmř a po pēřřā a nařđala bē hřřmanje řřřřēčē. řartel přchēd đurjemi řtejeřē a přchēřładowāřē njeřō na wřčē bōři. „To přchřřđē řadņē“, wōn řwojeř mandřēřřēj pořjedāřē, „přchēřāř řalōřčēřčē; řa řřm prawje čřřniř, řo řřm wutřēřil; bjes mořēho přařņjenja byčmř hřřčēe dořho na đēřčē čřařāč đřřbjeli.“ řřařčēne njewjedro horje řtupa, tōn a řamņř wřēņņān řjēņř. Wōh budř nam hřadņř, my byčmř wřchitřř řřubjeni byřli, hřdř by do nařchř řłōmřāņřř řwarjenjōw břřř đřřil.

Tu řhwilu řbēřachū řo njewjedra ře wřčēř bōřōw. To bēřē břřřřānje a hřřmanje bjes přchēřřāčā, a čēēmōřčē nařta řař w nořř. Duř řo řařō řařwēřli, wřchitřř řo řmjerčř wuřřōřřchū a to řwētłō njeřāņņř, a hřdř řuřōđā je řwojich domow wōbēřčā, řartelēđ đom we wōhņřu řtejeřē, na wřčēř řōņřach ř řařōm, ruņē řařō by wōhēř na njōn padņřil byř. řdřř ľuđřō přchřibēřčā, řartelowa ruņē řłōř ř hřōđē puřčēčēřē; jej řo njebēřē ničřō řālo, jeřny muř pař přchēd řēřē puřčēřřēņř leřēřē — mořwņř, njewjedro bēřē jeho řarāřřō a přchēd Boři řud řōřņřō, na jeho hāņřāe řłowa.

Woheti jeno Bartelez dwór do popjela položi, dale njeprschimafche, t snamjenju sa wschitkich ludži. Bartelowa ho bojesche, dwór sažo natwaricz; wona jón pscheda a ho na drugi kónz sczahny. Nowy hospodać je bohobojasny muž. To tšelenje do njebjes pať ho wo wšy njesabudže a to šlowo tež niz: Njemoleče ho, Wóh ho njeda sa šmėch mėcz!

Shubjene herbstwo.

Š Parisa železniski cžah do maleho městka pschihna. Młody cžlowjeť t njeho wustupi a šhwilu cžakafche. Wórsy ho t njemu wobstarny mužik w burškej drafcze bližesche a ho ponižnje woprascha: „Scže wy šnano knjes Klimant t Parisa?“

„„Sa šym,““ młodženz t hordym hłohom wotmolwi, „„a wy drje scže knjes Marcžin?““

„Tak je“, starz ponižnje snapschecžimi.

„„Derje je, so mi njeiscže dali cžakacž, knjes Marcžino,““ zušy sažo pocža, „„ja bėch ho teho hižom nabojak; t tym šebi pať njebšchecže moju špokojnosčž šašlužili.““

Stary Marcžin ničžo njepitny, ale šrudny do předka hacž t pschabej krocžesche. „Tu je wašch wós, šydnice ho“, Marcžin rjekny, „šmėju tu cžescž, waš do hrodu domjesčž.“

„„Šhto?““ Parisať šabórcža, „„to dyrbi mój wós bycž? Tón je tola kaž sa šhudeho burika.““

Šiščecže psched někotrymi dnjemi bėsche knjes Klimant rošomny a ponižny cžlowjeť byl, pišať pola wėsteho Parisškeho pschetupza. Šhto dha pať bė jeho nětko tajkeho njelubosneho, hordeho cžlowjela scžinilo? To je lohko prajene: Wón bu wo jenu nóz bohathy muž. Něfajki šamotny wuj, wo kotrehož ničtó njerodžesche, bėsche wumrjel a jemu šwoje žyke wulke ležomnosčže šapifať. Wjes džiwa, so jemu tajke njedocžakane šbože do hłowny štupi a jemu šchiju šproščži!

Stary klepotaty wosyť bėsche dyrkotajo někotre hodžiny jėť, doniž na pošledku psched starym hrodom njesaťa.

Marcžin młodeho knjesa powita, šlužobnych šawoľa a wschitžy jeho ponižnje witachu. Potom jemu jeho štwu pokafa. „W tej štwje je wašch wuj bydlit a jow je psched 10 dnjemi šbóžnje wušnyť“, Marcžin rjekny, docžakowawšchi, so budže młody knjes něščto dobre wo tym šemrėtym prajicž abo ho sa nim wopraschecž. Ale ničžo tajke. Klimant ho šmėjo wuwola: „„Šawėrnje, mój wuj bėsche džiwny cžlowjeť, pschetož nišdže tajku šadrijenu domjazu nadobu widžal nješšym kaž tu.““

„A tola“, Marcžin wotmolwi, „je to ta najrješšcha štwu w žylym domje, a hdyž ho wam ta njespodoba, dha njewėm, kať chzecže tu bydlit.“

„„Tu dyrbjať bydlit?““ ho tón młodženz wottorhny, „„to drje šam njewėricže. Škerje a lėpje tutu budu pschedam a potom do Parisa pocžahnu. W našchim cžahu mőžesč ho jeno w mėscže šwojeho žiwjenja wješelicž.““

„Wy chžyli te ležomnosčže pschedacž, hdyž je wašch wuj cžah žiwjenja tať rad bydlit? A šhto dyrbi ho potom t nami šlužobnikami štacž, kotšiz ho nadžijachny, tu šwój šhlėb dojėscž?“

„„Wostajecže mje na pokoj t tajkim plapotanjom““, młody Parisať šchecžowkafche, „„radšcho rub na blido pschestrėcže, so bych powobjedowal; po wobjedže hromadže t rėcžnikej pojėdžemoj.““ Wobjed bu pschinješeny, a sažo mėjesche młody knjes porokowacž, so nješłodži, so je wino škale a t. d. Tola pať radnje poškowafche.

Potom ho na wós šydnyschtať, so byschtať t rėcžnikej jėťoj, hdyž chžysche młody knjes dla šwojeho namrėcža wšcho nusne wuafacž. Šdyž bėschtať ho něhdže 2 hodžiny wjesťoj, ho Parisarjeť

wšcho tať někať wopaki šesda a wón ho woprascha: „„Nješšmój dha ho hižom wčžera tu wjesťoj? Šėdžemoj dha t rėcžnikej pošelešizy?““

„Po želešizy wy šami pojėdžecže“, šchėdžimž kručže wotmolwi. „Sa šym wašch wuj, mój młody pschecželko, kiž džak budž Bohu, hiščecže wumrjel nješšym. Wo Waš bėch jeno dobre škšchal a teho dla chžyč waš sa šwojeho herbu poštajicž, přjedy pať chžyč waš šesnacž a widžecž, kať mohli šbože pschenjesčž. Sa šym došč widžak. Njesabudžecže, so štej hordosčž a njelubosčžiwosčž waš wo wulke šamoženje pschinješlej. Wozemje!“

Wschelake t bliska a t daloka.

— Na šwjedženju, kotryž šerbške towarštwu šnutškwoneho mišionštwu pschichodnu wutoru 8. oktobra we Wóšklintu šwjecžil, šmėje přėdowanje na šerbškim kemschenje pošodnju w 1/2 hodž. t šarať Domaschka t Budestez, na nemškim w 1/4 hodž. t. von der Trenk, přėni duchowny krajneho towarštwu šnutškwoneho mišionštwu w Draždžanach. Pojedžemy t Budyščina t cžahom dop. w 9²⁰ hodž. hacž do Kulowa, wot tam je pošchi hacž do Wóšklinta hodžinu. Wječor cžah t Kulowa do Budyščina w 7⁵⁶ hodž. wotjedže.

— Mėšto archidiałona w Lubiju, kotrež je hacž dotal knjes duchowny Guda jako Ššerb šastawal, je ho t nowa wupišako, dofelž ho knjes duchowny Guda na wotpočžinť poda. Knjes duchowny Guda je Ššerbam wokoło Lubija hiščecže šerbški přėdowal. To duchowne mėšto je ho nětko wot Lubijškeho mėšchcžanskeho šastupjerštwu jako kollaturštwu t tym pschisšpomnjenjom wupišako, so je archidiałonatštwu němške duchowne mėšto. Wėšo je nam t tym prajicž chžyť, so mőže tež němški knjes duchowny to šastojnštwu na ho wiacž, ale po šłowach wupišanja ho poš šdacžu ani na to njedžiwa, hacž by ho tam žadny Ššerb šamolwicž chžyl. Šdyž je tež mőžno, so ho pošchi pošrachowaznyč šerbškich duchownyč Ššerb šnmo njesamolwi, by tola poš prawdže byť, so by ho na ho šamolwjazyč Ššerbow džiwať, so bychu Ššerbja we wokolnosčži Lubija, kotryčž je hiščecže dobra licžba, tež šwoje duchowne šastaranje w macžėrnej rėcži mėcz mogli. Tež šarške mėšto w Šucžinje je ho wot kollaturštwu, kotrež ma knjes hrabja Šhall-Niaucour w Šužy, wupišako a šamolwjena ho w bližichim cžahu wocžakuja.

— We šwojim cžahu je špišacžel t Škinym pišať, so ho w Šakškej najwjazy šamomordatštwow štawa. Šdyž to tež žyť njeprschitrijechi, šu tola licžby naštrőžaze došč. Wot lėta 1909 do 1910 pschiby licžba šamomordarjow ša Šakšku wot 320 na 334 (woblicžene na 1 millijon wobhdlerjow). Najmjenje šamomordatštwow bėsche w Budyškim wotrješnym hejtmanštwje, najwjazy w Draždžanškim. Na jenotliwe powoľanja mėjachy ho licžby tať:

rataťštwu . . .	363,
industrija . . .	2219,
witowanje . . .	655,
šastojnizy . . .	240,
domjazy šlužobni	139,
bjes powoľanja .	628.

A pscherėšku žyľeho šhėžorstwa šteji Šakška šubjena, dofelž ma wošebje wjele industrije. Sa žyľe šhėžorstwo je pscherėšť 223, ša Šakšku 320 (1909). Najšbrje pať je w Šhüringškej, wošebje w Šoburg-Gotha, hdyž 420 šamomordatštwow na millijon wobhdlerjow pschidžje. Š tym šwišuje tež pschibjeraza licžba duchachorohy a hušto je duchachorosčž pschicžina šamomordatštwu. Te licžby pať šu tež krute wubudženje ša našch cžah a lud: „Šdyž by ty a hdyž ty džesč?“ Njeje to šrudne wopokafmo wotėbjerazeje wėry do Boha, so šchecžijan w lohťošnyšłnosčži šwoje žiwjenje přjecž cžijnje, hdyž wón wė, so Wóh naš wjedže a njewopušcžži a so je wón blifko tym, kiž ho we wšchej nusy t njemu wolaťu.